

Скарбничка

Олена Мікула

ПРИЗВИСЬКО

- КРАБ-КРУАСАН 3
 ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4
 НЕ ОБМАНІЙ 5
 ВІРНИЙ ПРОВІДНИК 8
 ВЕСЕЛИЙ ENGLISH 9
 КОЛЮЧА ЗОВНІ – ДОБРА ВСЕРЕДИНІ 11

ЦЕЙ Толик – така неприємна особа, краще йому на очі не потрапляти! Усім хлопцям у нашому дворі він вигадав прізвиська. А вчора прискіпався до мене, майже довівши до сліз. Я йому нічого поганого не робив, я взагалі намагаюся триматися подалі від таких хлопців, як Толик. Ми грали у дворі, аж раптом мама покликала мене додому:

– Вітю!

А цей Толик тут як тут:

– Вітя-мурмита, зелена копитя!

Усі почали сміятися з мене та повторювати цю дурницю. Мені було дуже кепсько, але я від обурення не міг нічого слушного вигадати, аби влучно відповісти. Я пішов додому з єдиною думкою — вигадати для Толика якесь незвичайне, глузливе та образливе прізвисько.

Пообідавши, я взяв аркуш паперу, олівець, написав «Толик» і почав думати. Єдине слово, яке римувалося із цим ім'ям, було «кролик». Але це було зовсім не образливе

призвисько. Я трішечки напружився й підібрав: «Толик, Толик – білий кролик». Якесь дуже ніжне прізвисько. Тоді я написав на папері «Толька». Я ламав голову майже годину й урешті-решт вигадав: «Толька, Толька – зелена квасолька». Ще ніжніше! Я сидів над цим аркушем ще годину, і в мене виник іще один вірш: «Толька, Толька – бананова долька». Це було зовсім не те, на що я сподівався. Я пішов до свого брата Сергія й попросив його:

– Допоможи придумати прізвисько для Толика.

Однак Сергій прогнав мене, кажучи, що він зайнятий і що не гаятиме час на якісь дурниці. Я поплентався до своєї кімнати, сів за стіл, але нічого не вдавалося. Згодом прийшов Сергій і каже:

– Нічого в голову не лізе, от що можу запропонувати: «Толька, Толька – квадратна парасолька».

Але це теж було неглузливе та несмішне прізвисько.

У мене зовсім не було бажання йти на вулицю, але треба було вигуляти собаку. Я взяв м'яч і вийшов із Кузею у двір. Толик сидів на лавці. Побачивши мене, він посміхнувся. Моє серце закалатало, я почав пригадувати всі прізвиська, які вигадали ми із Сергієм: «Зараз я йому скажу, я все скажу...» Аж раптом я зрозумів, що немає сенсу цього робити. У мене чомусь зникло бажання ображати Толика. І я звернувся до нього:

– Толику! Ходімо, пограємо в м'яча.

Толик страшенно здивувався: він очікував почути все що завгодно, тільки не це.

– Добре, ходімо, Вітю, – відповів він мені, повільно вимовляючи кожне слово.

І, знаєте, він ніколи вже не згадував те моє прізвисько!

У Біблії написано: **«Отже, усе, що тільки бажаєте, щоби чинили вам люди, те чиніть їм і ви» (Матв. 7:12).**

ТІЛЬКИ Б...

Бачу, як тішиться небо
 Лебедя білим крилом...
 Більше нічого не треба,
 Тільки б спокійно було.

Тільки б у лузі калина
 Думала думу свою,
 Тільки б «курли» журавлине
 Чути у ріднім краю.

Тільки б жила моя мова —
 Та, що із маминих вуст,
 Вогником Божого Слова
 Грів мою душу Ісус.

Тільки б врожай дала нива,
 Богу лунала хвала,
 Й по-материнськи щаслива
 Ти, Україно, була.

Сергій Рачинець

АРЕШТ ОРЕСТА

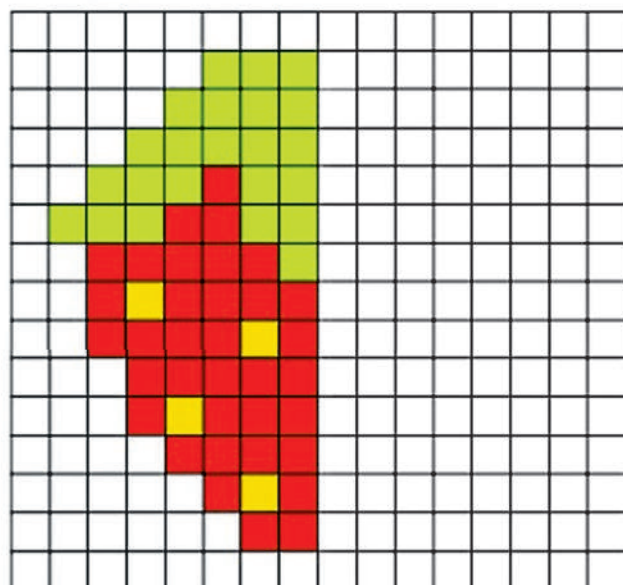
2

СОБАЧЕ СЕРЦЕ

7

ТЕРПІННЯ

11

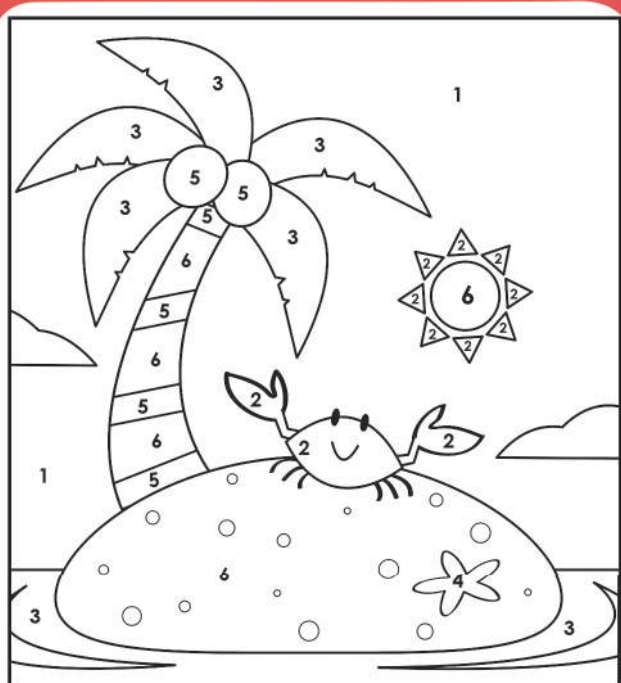
ЯКА ПРАВИЛЬНА ВІДПОВІДЬ?

ЯКОГО ФРАГМЕНТА БРАКУЄ НА МАЛЮНКУ?

РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК ЗА ЦИФРАМИ.

НЕВДАЛА ПОЇЗДКА

Наталя Кислова

Сергійко з батьками жив неподалік від моря, і щоразу на вихідних вони разом їздили купатися. А протягом тижня, доки батьки працювали, хлопчик залишався вдома сам і страждав від спеки. У такі моменти Сергійко мріяв про приємну морську водичку. І раптом хлопчику спало на думку: «А чи не поїхати мені на море самому на велосипеді?» Передчуваючи швидкий порятунок від спеки, Сергій зателефонував мамі:

— Мамо, ти ж не проти, щоб я поїхав на море на велосипеді? У слухавці запанувала тиша. Потім мама суворо сказала: — Ні, синку. Самому краще не їздити. Це може бути небезпечно, не можна купатися без нагляду дорослих. Дочекайся вихідних, тоді ми поїдемо разом. Зрозумів?

Сергійко похмуро мовчав. Подумки він уже хлюпався в морі! Ще десять хвилин хлопчик провів у дворі, а потім різко підвівся й уголос сказав: — Я вже не маленький! Нічого зі мною не станеться! Я встигну повернутися додому до приїзду мами й тата.

За пів години Сергійко вже під'їжджав до моря. Усередині нього боролися два голося. Один казав: «Ти повинен слухатися батьків! Вони відповідають за тебе перед Богом». А інший нав'язливо шепотів: «Зате купаєшся! Ти вже дорослий, нічого не трапиться!»

Хлопчик прикріпив велосипед до лавки, поклав поряд свій одяг і побіг купатися. Цілу

годину він хлюпався в теплій воді, навіть не виходячи на берег. Сергійко грався разом з іншими хлопцями, плавав на хвилях і дуже тішився, що вирішив поїхати на море.

«Усе, час додому, — подумав Сергійко й вийшов на берег. — Нічого зі мною й не трапилося, адже я вже дорослий!» Але раптом він озирнувся й не побачив місця, де залишив велосипед і речі. Сергійко загрався у воді й не помітив, що за годину хвили та течія віднесли його вбік на доволі велику відстань. Він був розгублений, бо ніколи не був у цій частині пляжу. Хлопчик пішов шукати свої речі, але це було не так просто, якоїсь миті він навіть заплакав від безсилля.

Коли Сергійко все ж таки знайшов велосипед і повернувся додому, схвилювані батьки вже чекали на нього. — Вибачте, — прошепотів хлопчик. — Я без вашого дозволу поїхав купатися, загубився й довго шукав свої речі! Я так злякався! — ледве вимовив Сергійко, пригорнувшись до мами.

Тато поклав йому руку на спину: — Ти вчинив неправильно, синку, але, сподіваюся, ти за свій сьогоднішній важливий урок. — Так, я ніколи не їздитиму нікуди без вашого дозволу. Якби ви були зі мною, нічого поганого не трапилося б! — відповів Сергійко.

Дорогі друзі, в одній з біблійних заповідей сказано, що

треба поважати та слухатися своїх батьків. Іноді може здаватися, що мама й тато просто так вам щось не дозволяють, але насправді вони це роблять лише для вашого блага. Слухайтеся своїх батьків, це вбереже вас від неприємних ситуацій та небезпек!

Напевно, багато хто з вас улітку поїде з батьками купатися на озеро, річку чи море. Щоб купання було безпечним, необхідно дотримуватися правил:

• **Купайся лише під наглядом дорослих. Навіть якщо ти вже вмієш плавати.**

• **Не пірнай у незнайомих місцях, особливо вниз головою. Ти не знаєш, наскільки там глибоко й що на дні, і можеш отримати серйозну травму.**

• **Ніколи не кричи: «Тону», «Урятуйте», якщо насправді все гаразд. Адже наступного разу, коли тобі справді знадобиться допомога, прохання можуть не сприйняти серйозно.**

• **Якщо ти бачиш, що комусь у воді потрібна допомога, обов'язково скажи про це дорослим.**

• **Якщо ти не вмієш плавати, купайся там, де будь-якої миті можна торкнутися ногами дна. Якщо вмієш, не запливай далеко за буйки.**

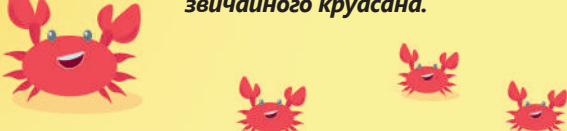
• **У воді не став іншим підніжжям, не штовхай і не занурюй їх із головою.**

Приємного плавання!

КРАБ-КРУАСАН

А хто це до нас приплов із морських вод? Очками водить, щось видивляється... Та це ж краб! Ось такого веселого й смачного морського мешканця можна виготовити зі звичайного круасана.

Тобі знадобляться:

- круасан;
- половина солодкого перцю;
- 1 редиска;
- оливки;
- вершкове масло;
- 1 морква;
- моцарела (міні);
- зернистий сир.

1 Круасан розріж навпіл, не дорізаючи до кінця. Усередині змасти тонким шаром вершкового масла й поклади зернистий сир.

2 З моркви виклади маленькі клешні, із солодкого перцю — великі, а з редиски — рот. Встав зубочистки там, де мають бути очі, надягни на них кульки моцарели, а зверху — кружельця оливок.

Смачного!

НАСТІЛЬНА ГРА ДОПОМОЖИ ЗАЙЧИКУ ПОВЕРНУТИСЯ ДОДОМУ.

У грі беруть участь 2-4 особи.
Перемагає той, хто першим
дійде до фінішу.

Тобі знадобляться:
кубик та 4 фішки.

ПРАВИЛА ГРИ

Гравці кидають кубик по черзі та просувають свої фішки вперед по ігровому полю на стільки позицій, скільки очок випало на кубуку. Якщо фішка зупинилася на кружечку іншого кольору, гравець діє так:

Чорвоний – пропускає хід.

Зелений – ходить ще раз.

Помаранчевий – рухається за стрілкою вперед.

Блакитний – рухається за стрілкою назад.

НЕ ОБМАНЬ

Якось батько дозволив мені погуляти на вулиці. Я уважно вислухав усі застереження – не гратися із сусідським хлопчиком Володею, не ходити на річку, не затримуватися – і, давши батькові обіцянку, стрімголов вибіг за двері. У під'їзді я зіткнувся саме з тим хлопчиком, з котрим мені забороняли гратися.

– Привіт! Ходімо на річку! – вигукнув він і потягнув мене за руку.

Я спочатку чинив опір, але Володя був спритним спокусником. Я не встояв і поплівся за ним. Проминувши одну вулицю, Володя зупинився й почав викрикувати погані слова.

– Повторюй за мною! – обернувшись, наказав він, не залишаючи часу для роздумів.

Я, немов зачарований, узяв з нього приклад. За хвилину ми вже бігли далі.

– Хочеш цукерок? – на ходу випалив Володя.

– Хочу! А гроші є?

– Зробимо! – підморгнувши, він вийняв з кишені три монети. – Он сидить сліпий жебрак. Підійди, кинь монету, щоб задзвеніло, і швидко хапай іншу, більшу, зрозумів?

Я потренувався – вдалося, і ми пішли «робити гроші». Сліпий грав на гармоні.

– Он, бачиш, десятка блищить? Хутчіш, чому топчешся, боягузе?! – звелів Володя.

«Боягуз!» – образливо залунало у вухах, і я пішов. Кинув три монети, спритно підхопив десять, ніхто й не помітив. Ми купили цукерок, розділили порівну. Додому я прийшов увечері. На серці було тривожно.

– Ну як, синку, добре погуляв? – зустрів мене тато.

– Так, татку.

– А ти нічого поганого не робив?

– Ні, – не підводячи голови, відповів я.

– А з Володею ти гуляв?

– Гуляв... Вибач, тату...

– А більше тобі немає за що просити пробачення?

– Ні-і-і.

– Тоді ходи сюди. Я розповім тобі історію про Йосипа.

Тато посадив мене на коліна, і його розповідь перенесла мене в сиву давнину. Мені здавалося, що я бачу Йосипа, і так було шкода, що брати його ненавиділи...

– Синку, скажи, чому ти йшов додому з боку річки? – раптом запитав батько.

– Вибач, тату! – розгубившись і винувано притиснувшись до нього, сказав я.

– А може, ти забув ще про щось погане, за що треба вибачитися?

– Ні... – не дивлячись на батька, пробурмотів я.

Батько продовжив розповідати, як Йосипа продали до Єгипту.

«Оце так брати!» – тільки подумав я, як раптом:

– Синку, а чому від тебе пахне м'ятними цукерками?

– Вова пригостив.

– А ти пригостив його чимось?

– Ні.

– Як? Ось тобі дрібні гроші. Коли підеш гуляти, купи та пригости. Тільки не забудь.

– Не забуду, – вигукнув я, радіючи, що так вдало закінчилася розмова.

Я вже не чув, про що розповідав тато. Раптом він знову зупинився:

– Синку, а ти бачив жебрака на розі?

– Бачив, – ледь чутно прошепотів я.

– А ти дав йому щось?

– Ні.

– Недобре, синку! Він сліпий, у нього, може, удома дітки голодні. Ось тобі ще кілька монет, коли підеш гуляти, даси йому.

Затамувавши подих, я притулився до батька. Проте він зняв мене з колін і зазірнув у вічі.

– Ти брав у жебрака гроші? – суворо запитав тато, тримаючи моє тремтливе підборіддя.

– Та-а-тусю, вибач, – розридався я.

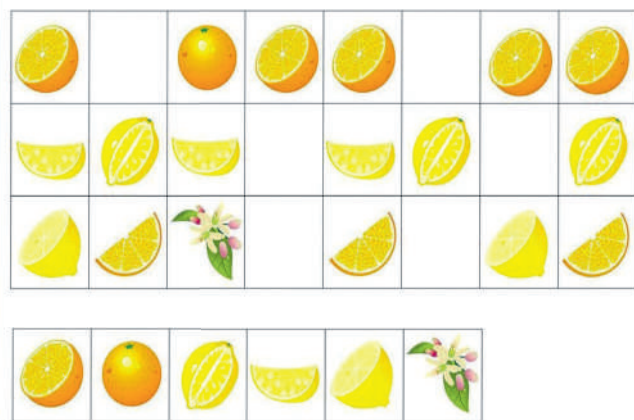
– Я пробачив тобі ще тоді, коли ти побіг з Володею до річки, коли нерішуче стояв і думав, чи вигукнути погані слова. Я пробачив тобі, коли ти тренувався підняти монету, коли їв цукерки. Тобі було солодко, а мені дуже гірко. Я пробачив тобі, коли ти, сидячи в мене на колінах, обманював. Я й зараз пробачаю, але чи пробачить тобі той сліпий жебрак?

– Татку, помолімося...

– Ми не можемо молитися, доки тобі не пробачить жебрак, – промовив батько. – Ось тобі гроші, негайно йди до сліпого, попроси в нього пробачення й скажи: «Я взяв у вас десять гривень, ось вам п'ятдесят». Не забудь віддати в руки й говори виразно!

Після цих слів мені відразу полегшало. Я стрімголов вибіг надвір. Аби тільки сліпий не пішов! На щастя, він ще сидів. Я захекався, але намагався говорити чітко й віддав жебраку вп'ятеро більше вкраденого. Не знаю, чи він мене зрозумів, але додому я летів як на крилах, твердо вирішивши ніколи нікого не обманювати.

Продовж логічний ланцюжок.

ДОПОМОЖИ ЖУКУ ДІСТАТИСЯ ДОДОМУ.

В одній сім'ї в кожного з п'яти братів є сестра.

Скільки всього дітей у сім'ї?

ЩО ЗАЙВЕ?

УРА, КАНІКУЛИ!

ЗНАЙДИ:

- рибку в горошок
- воланчик
- термос із чаєм

ПОЛІЧИ:

- яблука
- рибок у ставку
- метеликів

ПОМІРКУЙ І СКАЖИ:

- У що грають вовк і білка?
- Чим ласує мишка?
- Де всі ночуватимуть у поході?

З настанням літа стає так тепло, що можна влаштовувати веселі пікніки на природі або вирушати в похід з наметами: співати біля багаття, рибалити, збирати ягоди.

МАНДРІВКА ЧАСОМ:

ЯК ВИНИКЛА ПОВІТРЯНА КУЛЯ?

Винахідниками повітряної кулі стали брати Джозеф та Етьєн Монгольф'є. Ще з дитинства вони відчували потяг до винаходів. Якось, сидючи біля

каміна, брати помітили, що сорочка, котра висіла, надулася, і тоді їм на думку спала геніальна ідея. Вони пошили експериментальну модель і нагріли її над вогнем – куля піднялася на висоту 30 метрів. Це трапилося в листопаді 1782 року, і цей рік можна сміливо вважати початком повітроплавання.

1783 року брати Монгольф'є повторили спробу й підняли в повітря кулю на висоту понад 1000 метрів. Це була перша публічна демонстрація аеростата.

Конкурент братів французький учений-фізик Жак-Александр

Сезар Шарль теж працював над створенням повітроплавного апарата. 1783 року він виготовив кулю, яку наповнив воднем.

Цього ж року було здійснено перший політ людини на повітряній кулі. Француз Пілатр де Розьє та маркіз де Арланд піднялися на повітряній кулі Етьєна Монгольф'є. Куля пролетіла десять кілометрів і приземлилася в місцевості під назвою Бют-о-Кай. А вже наступного року по всій Європі здійснювали експериментальні польоти.

Без куль не обходилися свята

У 19 столітті повітряні кулі стали атрибутом свят. Вони часто супроводжували коронації монархів, свята, приурочені важливим політичним та військовим перемогам, а також стали невід'ємною розвагою перших виставок у Парижі та Англії в другій половині 19 століття. Також була подолана величезна на ті часи відстань – 800 км – від Англії до князівства Насо, і зроблена перша фотографія з повітря – фотографія Парижа.

До кінця 19 століття повітряні кулі почали використовувати з науковою метою. У повітря запускали кулі-зонди, які, піднявшись на велику висоту, брали проби повітря. 1897 року аеростати були застосовані в експедиції з дослідження Арктики шведськими вченими на чолі

із Соломоном Августом Андре. Проте експедиція закінчилася трагічно, вочевидь, учені не впоралися з керуванням і втратили контроль над апаратом.

Початок 20 століття відзначився кількома рекордами висоти й першим в історії польотом до стратосфери Землі на повітряній кулі. Здійснив цей політ француз Огюст Піккар 1937 року на спеціально проєктованій капсулі постійного тиску.

Повітряні кулі органічно влилися в наше життя. Вони стали окремим видом спорту, їх успішно використовують у багатьох сферах (науковій та військовій), а також в індустрії розваг. І сьогодні політ на повітряній кулі може дозволити собі будь-яка людина, яка бажає роздивитися землю з висоти пташиного польоту. Проте коштує таке задоволення чимало.

АПЛІКАЦІЯ «ПОВІТРЯНА КУЛЯ»

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- білий і кольоровий папір (краще двосторонній);
- простий олівець;
- ножиці;
- чорний фломастер;
- клей-олівець.

1 На білому аркуші намалюй простий шаблон, котрий за формою нагадуватиме половину лампочки. Виріж його. Зігни аркуш червоного паперу. На місце згину наклади шаблон й обведи його олівцем.

2 Виріж за позначеною лінією. Ось і перша заготовка для майбутнього аеростата.

3 Виготов ще кілька таких самих елементів з паперу інших кольорів, наприклад, помаранчевого, жовтого, зеленого та блакитного.

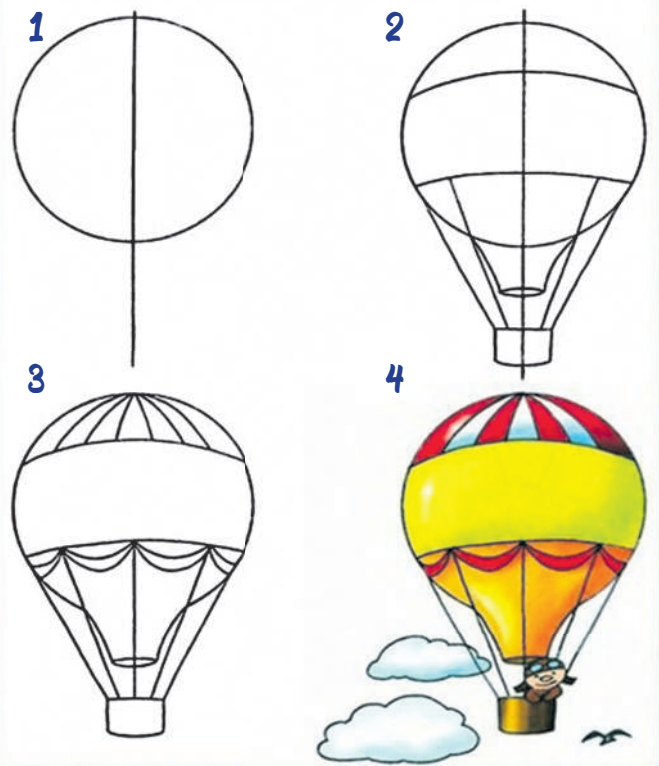
4 Тепер їх необхідно з'єднати між собою. На половинку червоної заготовки нанеси клей. Потім приклади помаранчеву заготовку.

5 Послідовно приклей решту елементів. Оболонка для повітряної кулі готова. Розташуй її в центрі блакитного аркуша.

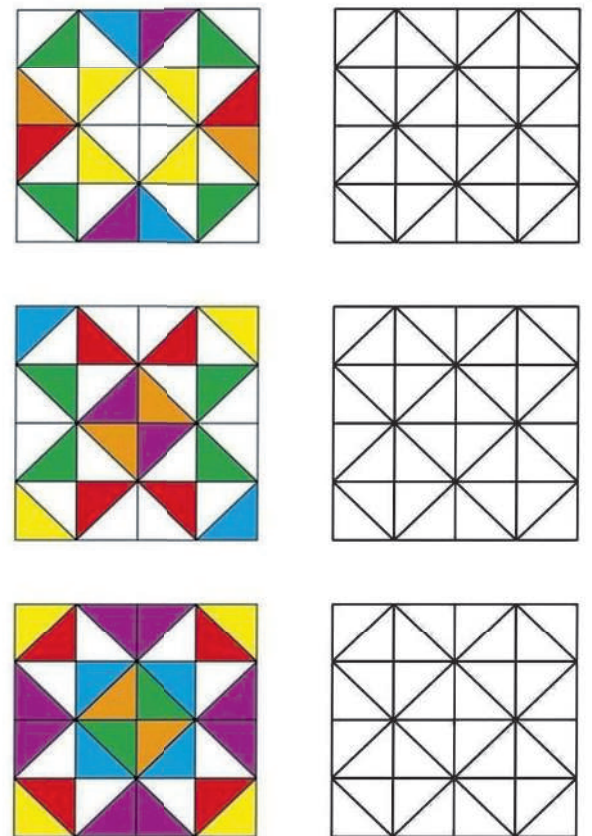
6 Трохи нижче приклей невеличкий кошик, вирізаний з коричневого або бежевого паперу. Домалюй кілька ліній фломастером.

7 Тепер виготовимо хмаринки. Склади навпіл аркуш білого паперу й намалюй контур половини хмарки. Виріж три однакових заготовки. Склеї їх між собою – ось і хмаринка. Приклеї її на аплікацію й виготов ще одну таку. Готово!

Малюємо повітряну кулю.

ВІДВОРИ ВІЗЕРУНОК ЗА ЗРАЗКОМ.

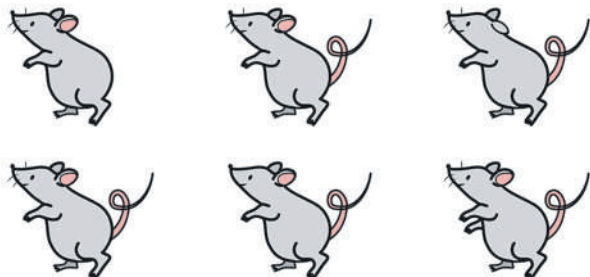
ЗНАЙДИ 5 ВІДМІННОСТЕЙ.

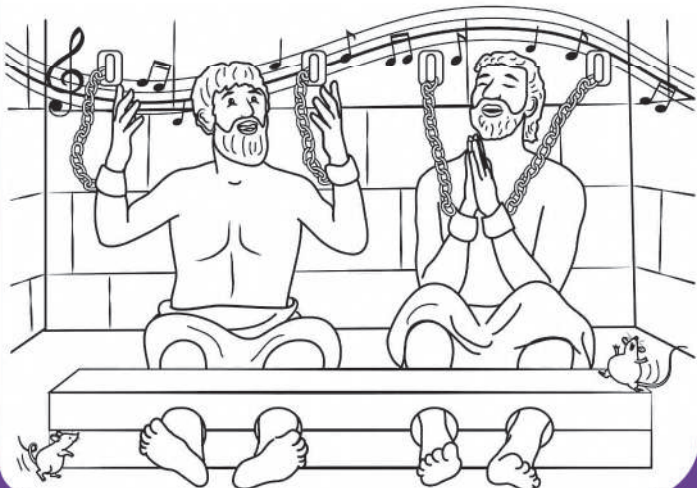
СКІЛЬКИ МИШЕЙ У В'ЯЗНИЦІ?

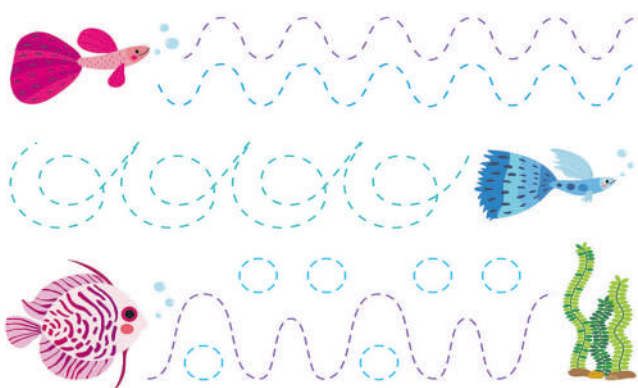
ЗНАЙДИ ДВОХ ОДНАКОВИХ ГРИЗУНІВ.

РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК ЗА ЗРАЗКОМ.

ПРОВЕДИ ЗА ПУНКТИРНОЮ ЛІНІЄЮ ТРАЄКТОРІЮ РУХУ РИБОК, НЕ ВИХОДЯЧИ ЗА МЕЖІ.

ЗНАЙДИ ВІДПОВІДНУ ТІНЬ.

МОЛИТВА — МУЗИКА ДУШІ

Чи подобається вам співати? Напевно, багато хто відповість, що так. А чи замислювалися ви, коли ми найчастіше співаємо? Коли в нас чудовий настрій, коли все гаразд і життя прекрасне чи коли нам погано або боляче? Звісно, здебільшого в першому випадку.

У Біблії є історія про апостола Павла та його друга Силу, які вирушили до міста Філіппи, щоб розповісти тамтешнім людям про Ісуса. Серед мешканців цього міста були й такі люди, які нічого не бажали чути про Христа. Отож, схопивши Павла та Силу, вони відвели їх до воєвод і почали звинувачувати в порушенні міського порядку. За наказом воєвод Павла та Силу побили й ув'язнили.

Настала ніч. І раптом з камери, де перебували Павло та Сила, почувся спів. Вони співали, прославляючи Бога. Їхній спів лунав по всій в'язниці, і в'язні, які були там, слухали його. Павло й Сила співали Богів, коли їм було особливо важко, коли біль від побоїв ще давався взнаки, коли лякала невідомість, що на них чекає завтра. І відповідь від Господа не забарилася. Стався землетрус, кайдани впали, усі двері відчинилися. Але Павло та Сила не поквапилися покинути в'язницю. Вони не хотіли своєю втечею завдати шкоди тюремній варті. Крім того, наступного дня Павло та Сила були звільнені за наказом воєвод. Однак найголовніша подія відбулася в житті тюремного сторожа, який був вражений мужністю, силою духу й великодушністю апостола Павла та його друга. Прийняли хрещення і він, і його сім'я.

Пісня для Господа — це пісня перемоги, вдячності та довіри. Бог любить, коли ми співаємо Йому. Така пісня є своєрідною молитвою, яка має велику силу, здатну змінювати не тільки нас, але й ситуацію, у котрій ми опинилися, а також і людей, що перебувають поряд з нами.

Багато дітей, коли їх просять помолитися, не можуть зробити цього з різних причин: вони або соромляться, або не вміють. У цьому їм може допомогти спів. Вивчаючи псалми, ми можемо навчитися прославляти Бога й у молитвах. Недарма кажуть, що молитва — музика душі. Своїми молитвами ми, як і співом, можемо прославляти нашого Творця, віддавати Йому честь, хвалу й подяку.

СОБАЧЕ СЕРЦЕ

Цю історію розповіла мені маленька дівчинка із Замбії, країни, розташованої в самому центрі Африканського континенту. У своєму листі вона повідомила, що читає «Вечірні оповідання» і хоче розповісти мені про те, що сталося з її псом Ровом. Вочевидь, в Аманди було кілька собак, але Ров був її улюбленцем. Щоранку дівчинка вибігала з дому, щоб привітатися з ним і погодувати його.

Якось, підійшовши до будки Рова, Аманда виявила, що його там немає. «Цікаво... — сказала вона сама до себе. — Де ж він може бути?»

Скільки дівчинка не кликала, пес так і не з'явився. «Ну що ж, — заспокоїла вона себе, — усі собаки тікають на якийсь час, ось і він скоро повернеться, коли зголодніє».

Аманда погодувала інших собак і пішла до школи. Але коли ввечері дівчинка повернулася додому й Ров не вибіг їй назустріч, вона почала непокоїтися. Може, його вкусила змія чи проковтнув крокодил?

Стемніло, однак Ров так і не з'явився. Того вечора, перш ніж лягти спати, Аманда помолилася за свого улюбленця й попросила, щоб уранці він повернувся до неї живим і неушкодженим.

Настав ранок, і на подвір'ї перед дверима сидів Ров. Але що це з його лапою? Яке жахливе видовище! Аманда так ніколи й не дізналася, що трапилося з Ровом, адже він, звичайно ж, не міг про це їй розповісти. Дівчинка обережно промила рану й забинтувала поранену лапу. Ров тихенько скиглив, проте жодного разу не спробував її вкусити. Здавалося, він розумів, що вона хоче допомогти йому, намагаючись не завдати болю.

За кілька тижнів, коли лапа пса повністю загоїлася, Аманда вирушила з ним на прогулянку на берег річки неподалік від будинку. Побачивши біля берега гарну водяну лілію, дівчинка потягнулася за нею й упала у воду. Борсаючись у воді, вона почала кликати на допомогу, бо не вміла плавати й не відчувала під ногами дна. Але ніхто не почув її крику. Ніхто, крім Рова. Він стрімголов кинувся з берега у воду. Ухопившись зубами за одяг Аман-

ди, пес щосили працював лапами, доки не дотягнув її досить близько до берега й вона могла стати на ноги й вибратися з води.

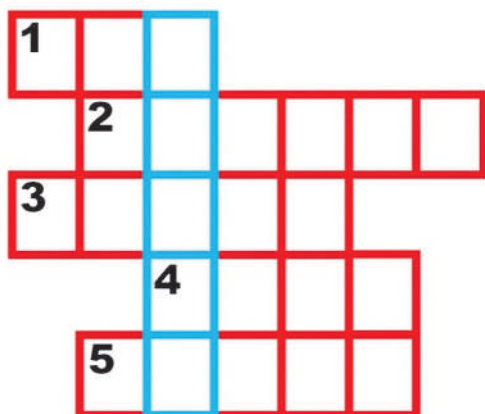
«Ось бачиш, дядечку Артуре, — писала Аманда наприкінці свого листа, — добре ставлення до тварин обов'язково повернеться сторицею».

І це справді так!

Артур Максвелл

РОЗВ'ЯЖИ КРОСВОРД.

РЕБУСИ.

ЗНАЙДИ 4 ДЕЛЬФІНИ.

В одному селі стояли по сусідству два будинки. Розташовані вони були так близько, що сусіди, які там мешкали, могли б потиснути один одному руки через відчинені вікна.

В одному з цих будинків жили богобоязливий чоловік Тім, його дружина та троє синів. Кожен новий день Тім та його сім'я розпочинали з молитви, а завершуючи роботу, за все дякували Богові. Тім мав дуже багато працювати, щоб прогодувати свою сім'ю. Хоч і був він людиною сильною, але завжди перед початком роботи говорив одну й ту ж саму фразу: «Допоможи мені, Господи». І Бог допомагав Тіму: що б він не робив, досягав значних результатів. А коли Тім завершував свою роботу, то завжди казав: «Дякую Тобі, Господи».

Його сусід Карл був зовсім іншою людиною. Бога не боявся, поважав лише себе й постійно глузував з Тіма та його віри. «Допоможи мені, Господи», – скаже Тім і почне рубати дрова, а Карл тільки сміється: «Не допоможе тобі Бог, якщо сам сокирою не махатимеш!» «Допоможи мені, Господи», – скаже Тім і йде обробляти землю на городі, а Карл у відповідь сміється: «Бог за тебе копати не буде: землі не вклонішся – нічого не виросте!» А якщо Карл почує, як Тім каже: «Дякую Тобі, Господи», – то глузування його стає злісним, і він кричить сусідові: «Тіме! Подивися на мій дім, сад і город: у мене скрізь порядок, а Бог мені не допомагає!» Тім ніколи не звертав уваги на глузування сусіда й анітрохи не сердився на нього.

І ось якось вирішили два сусіди збудувати собі нові будинки. Навезли каміння, цегли й узялися до роботи.

– Допоможи мені, Господи, – сказав Тім, перш ніж почав працювати над фундаментом.

А Карл у цей час задоволено оглядав свій уже готовий фундамент. Почув він вигук Тіма й каже:

– Далі молишся? А я ось не молюся, а робота в мене краще просувається, ніж у тебе, бо я тільки на свої руки покладаюся. І гріш мені буде ціна, якщо я цими руками, – і він потряс кулаками над своєю головою, – до наступного року не звезу на цьому місці будинок!

Після того як Карл похвалився своїми вмільми руками, він раптово захворів. Більше він не міг прогулюватися своїм садом і працювати. Над багатьма своїми словами та справами довелося йому поміркувати, лежачи в ліжку. З маленького вікна Карл бачив, як з кожним днем будинок Тіма ставав дедалі вищим. Зі змішаним почуттям туги, заздрощів і без-

силля він думав про свій недобудований будинок. Так минув рік, ще один, а Бог не послав Карлові одужання.

Якось зайшов Тім до свого сусіда й несміливо промовив:

– Пробач мені, сусіде, завтра хочемо старий будинок валити, я переживаю, що буде багато шуму та пилюки. Чи зможеш ти потерпіти нас?

Карл лежав нерухомо й дивився у вікно. Потім він обернувся до Тіма й несподівано для себе промовив ослабленим голосом:

– Так, так... Допоможи тобі Господь...

– Дякую, сусіде, допомога Господа мені завжди потрібна, – і Тім пішов, а Карл залишився.

У його серці відбувалися якісь зміни: він згадував свої глузування з Тіма одне за одним. І ось Тім прийшов до нього й не похвалився, що вже збудував новий будинок, тоді як будівництво його сусіда перебуває в запустінні.

На місці старого будинку Тім посадив гарні квіти. Він хотів, щоб вони милували око хворого сусіда. Але незабаром його не стало. Кажуть, що, помираючи, Карл хотів бачити Тіма, а коли той прийшов, він міцно вхопився за його руку й повторював одну й ту ж саму фразу: «Пробач мені, Господи... Пробач мені, Господи...» І Бог пробачив йому, адже Він любить грішника, що кається, і бажає спасти його.

Розпочате будівництво Карла тепер так заросло травою, що його зовсім не видно, а маленький будиночок покосився набік, наводячи на роздуми місцевих людей про силу, славу й всемогутність Бога.

Галина Шперлинг

ВІРНИЙ ПРОВІДНИК

Біля берегів Нової Зеландії розташований Френч Пасс – вузький прохід між двома острівцями, дуже небезпечний для кораблів. Морякам, котрі пропливають тут, доводилося постійно бути напготові через його оманливі течії та гострі підводні скелі.

1888 року корабель «Бріндл» ішов з Бостона в Сідней. Коли судно наблизилося до протоки, з води вистрибнув сіро-блакитний дельфін. Люди на борту спостерігали, як дельфін почав плисти перед кораблем, немов вів їх. Моряки вирішили прямува-

ти шляхом, який показав дельфін, і, незважаючи на штормову погоду, корабель благополучно минув протоку.

Відтоді дельфін зустрічав кожне судно, що проходило там, і безпечно проводив його через небезпечну протоку. Люди назвали його Пелорус Джек.

1904 року корабель під назвою «Пінгвін» наблизився до протоки. Один нетверезий пасажир вистрілював у Пелоруса Джека. З дельфіном нічого не трапилося, але він більше ніколи не зустрічав цей корабель. За кілька років

«Пінгвін» зазнав краху, минаючи Французьку протоку без вірного провідника. А Пелорус Джек і далі супроводжував інші кораблі до квітня 1912 року.

Надійний провідник може виявитися дуже корисним. Він приведе вас туди, куди вам потрібно, і потурбується про вашу безпеку. Найкращий Провідник. Який у вас може бути, – це Бог. Усе, що вам потрібно, – це бути готовим іти за Ним. Воістину: «Ти скеля моя та твердиня моя, і ради Ймення Свого Ти будеш провадити мене й керувати мене!» (Псал. 31:4).

ВЕСЕЛИЙ ENGLISH

DIFFERENT TYPES OF BREAD Хлібобулочні вироби

TASK 1

Read and learn new words.
Прочитай і вивчи нові слова.

white bread
[вайт бред] – білий хліб

wheat bread
[віт бред] – пшеничний хліб

whole grain bread
[хбул грейн бред] – цільнозерновий хліб

rye bread
[рай бред] – житий (чорний) хліб

pretzel
[прецл] – рогалик

croissant
[квасант] – круасан

hamburger bun
[хембургер бан] – булочка для бургера

hot dog bun
[хот дог бан] – булочка для хот-дога

bagel [бейгл] – бублик

donut
[доунат] – пундик

breadsticks
[бредстікс] – хлібні палички («Гріссіні»)

french bread/
baguette [френч бред/берет] – багет

Unscramble the letters. Розшифруй слова.

TASK 2

EWHA T BEADR
HIWTE BARED
HOLWE IGRAN BEARD
ERY BEARD
SCROISANT
DUNOT
PRETELZ
FERNCH BARED/ BTAGUETE
THO DOG BNU
LAGEB
EBRADSKTICS
HGAMBURER UBN

TASK 3

Search the words. Знайди необхідні слова.

BREAD

T I Y A T R H D R V U A O R M Z D D V B
U O U X H Y I W N T Y Q U A T J N B H R
W H O L E G R A I N B R E A D D S L E
L Q F L J B T M T T T A G O C E G F I A
P Z Q X R R Y I R L M B W R J S I K R D
P R E T Z E L W U B B B H T T Z D K J S
V Y G Y X A B P V W B A E X P P Q Y W T
H U C L Y D I A N Q T G A F H P O F F I
F Z I A X P L U B W S U T P W N C L B C
C T I K Y N V U E X P E B O Q V E B H K
F M H V M M E G R N A T R O Q Y R N F S
R R L C R O I S S A N T E D P V Q A B V
W M Z K C N E V O Z I E A W X V F V D M
T S E C U L U G M A Q R D A I B W O U E
H A M B U R G E R B U N W B A G E L P H
E T S S N M J D Q V G C G X I I B Y S N
L W Q S G F L M J W H I T E B R E A D I
H C P P W K B C F N N Z J D O N U T E S
O H P H Y Z L H X N Z F Q R W O J A J Z
H O T D O G B U N G M A L I J Y A U C E

white bread
wheat bread
whole grain bread
rye bread
pretzel
croissant
hamburger bun
hot dog bun
bagel
donut
breadsticks
baguette

TASK 4

Read the text and answer the questions. Прочитай текст і дай відповіді на запитання.

HOW DOES BREAD GET TO YOUR TABLE?

Making bread starts with the wheat crops. First, wheat seeds are planted in farms by farmers. The wheat grows green like grass, next it turns golden which means it is ready to be harvested. Second, the harvesters cut the wheat and the wheat stalks are shaken. Then, they collect the grains. Third, when all the grains are collected, the farmers give the grains to flourmills. The flourmills have big machines which grind the grains to make flour. When the flour is made, it is packaged and sent to bakeries. Then, the bakers mix the flour with water and yeast which turns to dough. Once the dough is kneaded they are put into trays. The yeast will make the bread rise and get into shape. Then, they are ready to put into the oven. After the bread is baked, it is either put into the bags or put on the shelves. Finally, the delicious bread is ready to sell.

1. Who plants the wheat seeds in farms?
2. What do harvesters do?
3. Are the grains given to the flourmills by the farmers or harvesters?
4. Do the bakers mix the flour with water and yeast?
5. Do you think preparing bread is easy or not? Why?

TASK 5

Let's bake a banana bread. Read the instructions and follow them with mom's help. Приготуймо банановий десерт. Уважно прочитай рецепт і, заручившись допомогою мами, виконуй указівки крок за кроком.

BANANA BREAD

1. Mix sugar and butter.
1/4 cup sugar
1/2 cup butter

2. Add eggs and milk.
2 eggs
1/2 cup buttermilk

3. Mash 3 ripe bananas.
Add to the bowl.
Add 1 teaspoon vanilla.

4. Mix in dry ingredients.
2.5 cups flour
1 teaspoon baking soda
1 teaspoon salt

5. Mix well.
Pour batter into a greased loaf pan or muffin pan.

СЛОВНИЧОК:

- mix – змішай
- add – додай
- mash – розімни
- pour – вилий
- bake – запікай

6. Bake at 180° C for 30-35 minutes.

У СВІТІ ТВАРИН: ВОСЬМИНІГ

Кирило Шевелєв

Восьминіг – одне з найбільш чудернацьких морських створінь, що мешкають під водою. Його легко впізнати завдяки мішкоподібному тулубу та довгим щупальцям із присосками. Істота здатна маскуватися від сторонніх очей і має безліч цікавих особливостей.

Зовнішній вигляд. У восьминогів немає шиї й тулуба, бо щупальця ростуть одразу з голови. Рот розташований у самому центрі, у місці сходження всіх кінцівок. Отвір для викиду відходів розташований позаду голови. На щупальцях – від одного до трьох рядів присосків, необхідних для того, щоб утримати здобич і не дати їй спливати. Спрут присмоктує до себе їжу та поступово тягне її до рота.

Цікавий факт: восьминоги мають у сумі до двох тисяч присосків на щупальцях, які можуть утримати об'єкт завважки до 200 кг.

Оскільки в їхньому тілі немає кісток, восьминоги здатні набувати будь-якої форми. Їм до снаги повністю розпластатися по дну, як аркуш паперу, або ж згорнутися в кулю. Більшість особин – рожево-коричневого кольору, але також здатні змінювати своє забарвлення, мов хамелеони. Це дає змогу зливатися із середовищем і ставати непомітним для інших істот.

Цікавий факт: коли восьминогу страшно, його оболонка стає білою, а в агресивному стані – червоною.

Особливості. У восьминога три серця. Одне слугує для роботи кровоносної системи, інші два необхідні для нормального функціонування дихальної системи. Кров у цих істот блакитна. Деякі види здатні випускати отруту, до того ж серед восьминогів є такі особини, яких вважають найотруйнішими створіннями на Землі.

Спрути бувають різних розмірів. Деякі особини можуть вирости лише до кількох сантиметрів, інші здатні похвалитися габаритами

в кілька метрів. Особливо відомі восьминоги Дофлейна: одна особина виросла до 9,5 метрів і важила 270 кг!

Де живуть восьминоги? Створіння живуть у морях та океанах, намагаючись відшукати ділянки з теплими водами, оскільки в холодних у них посилюється сонливість. У пошуках лігва восьминіг віддає перевагу темним місцям, де легко сховатися від небажаних очей. Це може бути дно на великій глибині, щілина в скелі або отвір у затонулому судні. Що простіше стати непомітним у цьому середовищі, то краще. Здебільшого головоногий не опускається на глибину понад 150 м, але іноді люди виявляли їх за допомогою спеціального обладнання на глибині кількох кілометрів.

Цікавий факт: іноді восьминоги можуть як тимчасове лігво використовувати порожню мушлю, прикидаючись ракоподібними.

Що їсть восьминіг? Ці істоти – хижаки й здатні перетравити будь-якого морського мешканця. Вони харчуються рибою, молюсками, ракоподібними й навіть подібними до себе. У восьминогів не розвинені почуття лояльності та симпатії до своїх побратимів, тому за годних часів вони можуть з'їсти дрібнішого спрута. Зареєстровані випадки, коли великі особини нападали навіть на акул, а ті не могли впоратися з ними.

Скільки живуть восьминоги?

Цих істот не можна назвати довгожителами. Вони доволі швидко ростуть, і їхній організм стрімко зношується. Через це середня тривалість життя восьминогів становить лише три роки.

Характер і спосіб життя.

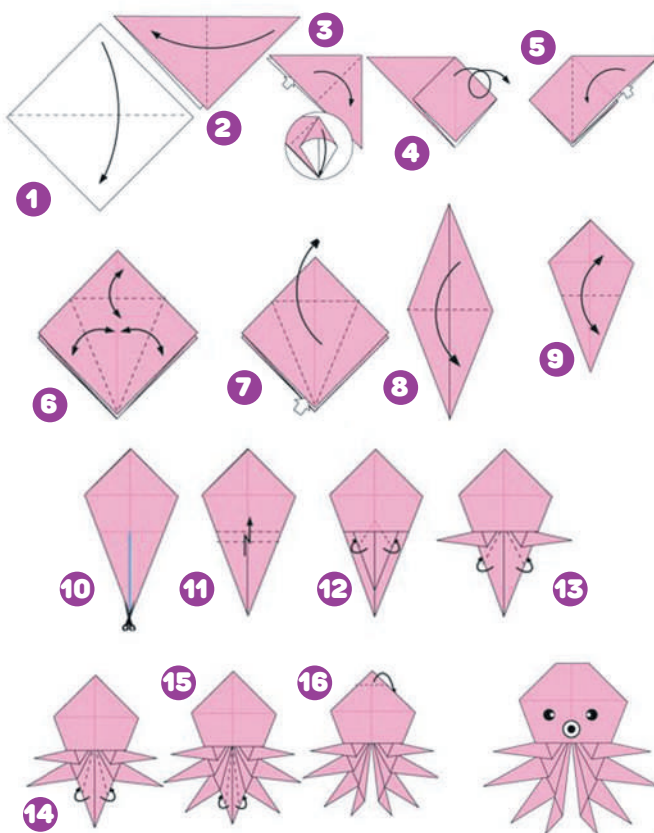
Восьминогів можна вважати нічними створіннями. Удень вони сплять у своїх сховищах, а з настанням темряви вибираються на полювання. Ці тварини малорухливі та повільні, не люблять йти зі своїх територій.

Спрути дуже охайні. Якщо довкола житла є сміття або водорості, вони обов'язково складуть їх в окрему купу й «підметуть» щупальцями простір навколо.

Вороги восьминогів. Оскільки вони ведуть хижий та агресивний спосіб життя, у восьминогів чимало ворогів. Вони іноді потрапляють у пашу до акул, тюленів, морських левів, косаток та інших великих риб. Однак коли головоногий стикається з потенційною небезпекою, він має кілька козирів, які допомагають уникнути сутички. Восьминоги здатні випускати в простір фіолетове чорнило, яке повністю дезорієнтує кривдника. Доки ворог намагається зрозуміти, що сталося, спрут швидко зникає в найближчій ущелині. Також восьминогам властива автотомія. Якщо ворог схопив його за щупальце, він від'єднує його, як ящірка хвіст, і спокійно відпливає. Учені встановили, що спрути володіють високим інтелектом, через що вони можуть приймати найбільш логічні та правильні рішення в стресових ситуаціях.

ОРИГАМІ

ЗНАЙДИ ВОСЬМИНОГА, У ЯКОГО НЕМАЄ БЛИЗНЮКА.

Тобі знадобляться:

- втулка від туалетного паперу;
- поліетиленовий пакет;
- скотч;
- кольоровий папір та іграшкові очка.

Електростатичний
восьминіг

ЮНИЙ ДОСЛІДНИК

Цей восьминіг не простий! Якщо кілька разів погладити його щупальця (а ще краще – потерти їх об шерстяний одяг або килим), то він «оживає»! Щупальця починають ворухитися та здійматися в різні боки, але щойно ти спробуєш засунути руку всередину – він ловить її, кумедно обхоплюючи своїми «ніжками»! Не віриш? Гайда майструвати!

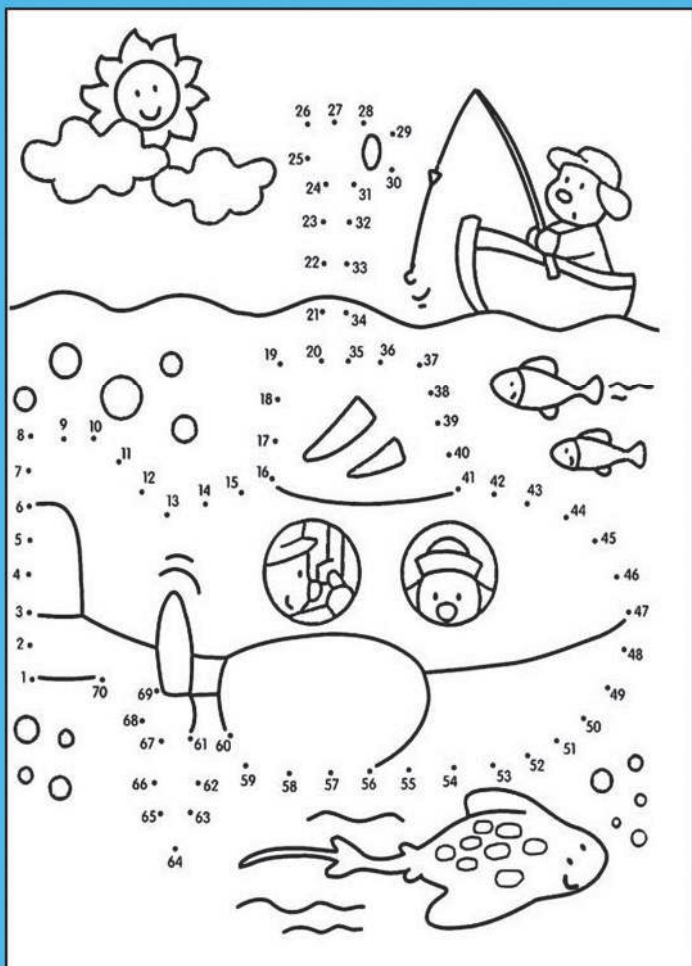
Хід роботи:

Виріж на верхній половині втулки голову восьминога. Обклей його кольоровим папером. З поліетиленового пакета виріж прямокутник 16х20 см. Уздовж довгого боку зроби надрізи на відстані приблизно 1-1,5 см, не дорізаючи до кінця. За допомогою скотчу наклеї поліетиленові смужки навколо нижнього боку «тіла» восьминога. Готово!

ПОЛІЧИ.

З'єднай послідовно крапки
й розфарбуй малюнок.

ЗМОЖЕШ ЗНАЙТИ НА ФОТО
СОЛОДКИЙ ПОНЧИК?

Дитячий філворд

Знайди слова-назви зображень.

КОЛЮЧА ЗОВНІ – ДОБРА ВСЕРЕДИНІ

Вікторія Жунда

Ілля мчав на своєму велосипеді вузькою стежкою. День був сонячний – саме час для прогулянки.

– Знову ви піднімаєте пилюку, бешкетники! – почув за спиною хлопчик. – Спокою від вас немає старій хворій людині!

«Знову розкривався наш буркотливий дід Єгор», – подумав Ілля й обернувся, щоб подивитися на незадоволеного сусіда. Занурившись у свої думки, хлопчик не помітив крутого повороту. Велосипед смикнувся і скинув свого господаря в густу траву.

– Ой-ой! – закричав Іллюша чи то від болю, чи то від прикросів, потираючи плечі й коліна. Але раптом він відчув сильне печіння на ногах та руках.

«Ще цього мені бракувало!» – подумав хлопчик, помітивши, що впав у зарості кропиви, яка обпекла його своїм вогняним листям. Засмучений Ілля поплентався додому, тягнучи велосипед, зітхаючи й кульгаючи. «Так тобі й треба! Наступного разу не ганяти-меш вулицею стрімголов!» – почув

хлопчик, проходячи повз діда Єгора. Ілля лише похитав головою й, повернувши за ріг, щосили штовхнув ногою хвіртку.

– Що з тобою? – запитала мама.

– Скажи мені, матусю, ну чому кропива така пекуча?! Навіщо Бог створив цю злу рослину? Навіщо вона росте на нашій планеті?

– Іллюшо, – мама ніжно погладдила сина по голові, – печіння від кропиви скоро вщухне, і жодної шкоди від цього не буде. Однак лаєш ти її даремно! Ця рослина, грізна на перший погляд, дуже корисна!

– Така корисна, що зіпсувала мою прогулянку! У мене все свербить! – обурювався хлопчик.

– Промиймо вражені місця чистою водою з милом. Головне – спробуй контролювати себе й не розчісувати їх. А потім прикладемо холодний компрес, щоб зменшити печіння. А тим часом я розповім тобі, наскільки корисна злюка-кропива.

З давніх-давен люди використо- вували кропиву як ліки. Напри-

клад, її корінь і квітки корисні при кашлі, а листочки загоюють рани. З кропиви готують смачні страви – салати, борщ, запіканки, котлети, начинки для пирогів. А ще її використовують для приготування шампунів, які зміцнюють волосся. Бачиш, яка вона!

Ніколи не суди за зовнішністю. Наша кропива зовні – злюка, а всередині – добра помічниця!

– Нічого собі! Я й не знав цього, – усміхнувся Ілля. – Можливо, і наш буркотливий дід Єгор колючий зовні, але добрий усередині?

Мама і син подивилися у вікно й побачили свого сусіда, який, наспівуючи пісеньку, поливав квіти в саду.

– Звісно, у нього дуже добре серце, – сказала мама.

– Треба буде з ним потоваришувати, – весело підморгнувши, відповів Ілля.

УСЕ було чудово у Володиному житті, доки не з'явилося в їхньому домі це створіння, яке постійно пищало, – його маленька сестричка Ната. Раніше вся любов мами й тата належала лише йому. Мама з ним гуляла, читала казки на ніч, татко водив у зоопарк, майстрував з ним годівниці для птахів, ліпив різних звірят із пластиліну, допомагав упоратися з конструктором, з якого можна було зробити будь-яку машину, навіть пожежну з великою червоною драбиною.

А тепер... Мама то колихає, то сповиває, то годує сестричку. А тато порається то у ванній кімнаті, то на кухні. «Що за життя настало?» – з тугою подумав Володя й навіть не помітив, як сльози градом потекли з очей. Мама не звернула на це уваги, бо тримала на колінах Натку, усміхалася їй і щось ніжно примовляла. Тато щойно прийшов з роботи, переодягнувся й пішов на кухню, щоб щось приготувати на вечерю. Проходячи повз сина, він глянув на нього, і серце защеміло від жалю.

– Що з тобою, мій маленький? Чому плачеш? Хто тебе образив? – запитав він і погладив сина по темних кучерях.

– Ви мене не любите, ви тепер любите лише Натку, а я вам не потрібен...

– Та ти що?! Як ти можеш таке говорити? Ти – наш первісток, старша дитина. Сестричка ще зовсім маленька, трохи терпіння – і ти зрозумієш, як ти потрібен їй, мені та мамі.

– А що таке терпіння? – зацікавлено запитав Володя.

– Терпіння – це спокійне очікування чогось без скарг,

ТЕРПІННЯ

Л. Г. Скрипник

сліз і злості. Іноді дуже важко виявляти терпіння навіть дорослій людині, та Ісус завжди допоможе, якщо Його про це попросити.

– Я терпляче чекатиму, доки мама звільниться й почитає мені казку, – сльози висохли, і Володя був майже щасливий.

– Ходімо зі мною на кухню, разом приготуємо вечерю, – запропонував батько.

На кухні вони дістали з холодильника яйця, молоко. Доки тато нарізав маленькими кубиками хліб, Володя в мисці розбив три яйця, додав молоко, посолів, добре розмішав вінчиком, як казав йому батько. Потім тато розігрів на плиті сковороду, влив трохи кукурудзяної олії, виклав хлібні кубики й залив усе приготованою Володею молочною сумішшю. За три хвилини був готовий чудовий омлет.

– Піді подивися, як там у мами справі, і поклич її вечеряти, – попросив батько.

У Володі з'явилося в душі якесь нове почуття: «Я – старший син, я – помічник у домі, у мене є терпіння». Мама вже поклати Натку в колиску й збиралася йти на кухню.

– Ходімо, матусю, ми приготували вечерю, – гордо сказав Володя.

– Які ж ви молодці, дорогі мої чоловіки, – усміхнулася мама, обійняла Володю за плечі й пішла з ним на кухню.

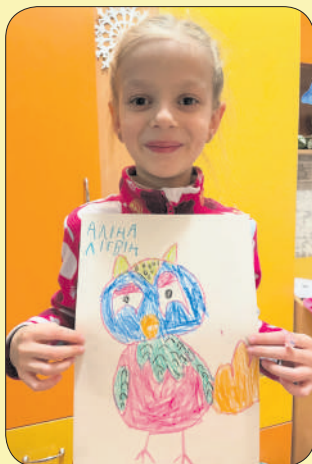
Вечеря закінчилася, і раптом хлопчик почув:

– Я тобі давно не читала цікавих історій. Почитаємо?

– Так! – радісно сказав Володя. Уже лежачи в ліжку, хлопчик дякував Ісусові, що Він допоміг йому стати терплячим.

Андрій Мукомелець

Аліна Літвін

Віра Довганич

Ліза Нижник

Софія Романченко

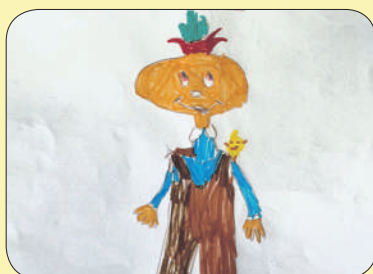
Юлія Губіна

Віка Кот

Гліб Чайка

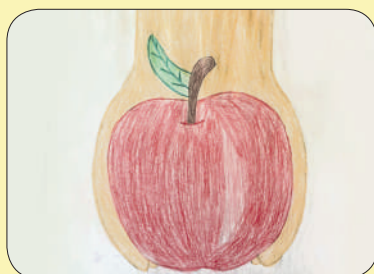
Діана Смаль

Еріка Колош

Зоряна Чайка

Ліда Кот

Полліанна Колош

Рома Дусь

Назар Шекір

Павло Кукуруза

Не знаєте, яке заняття придумати для дитини? Олівець і розмальовка надовго зачеплять її увагу. А на додаток ще й віршики про кожного героя. Пропонуємо книгу-розмальовку Наталії Горошанської "Хто живе у морі" про морських мешканців.

Замовляйте в інтернет-книгарні
BOOKSON – bookson.com.ua

BOOKSON
Інтернет-книгарня

ХРИСТИЯНСЬКІ
КНИГИ для всієї сім'ї

ЗАМОВЛЯЙ ЛЕГКО -
ОТРИМУЙ ШВИДКО

+38 (099) 45-595-45
shop@bookson.com.ua
www.bookson.com.ua

Малюнки
читачів

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, друкованими літерами на зворотному боці кожного малюнка).

Аліна Гарбуз

Анастасія Гончарук

Анна Жук

Катя Щербань

Ліза Радіонова

Наталія Даниленко

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04052, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA753808050000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.